

KREEKA V. KOMISJON

EUROOPA KOHTU OTSUS (teine koda)

9. september 2004 *

Kohtuasjas C-332/01,

mille esemeks on 3. septembril 2001 EÜ artikli 230 alusel esitatud tühistamishagi,

Kreeka Vabariik, esindajad: V. Kontolaimos ja I. Chalkias, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

hageja,

versus

Euroopa Ühenduste Komisjon, esindaja: M. Condou-Durande, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

kostja,

* Kohtumenetluse keel: kreeka.

EUROOPA KOHUS (teine koda),

koosseisus: koja esimees C. W. A. Timmermans, kohtunikud J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues (ettekandja), R. Schintgen ja N. Colneric,

kohtujurist: F. G. Jacobs,

kohtusekretär: kohtusekretäri abi H. von Holstein,

arvestades kirjalikku menetlust ja 13. novembri 2003. aasta suulisel istungil esitatut,

olles 22. jaanuari 2004. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Kreeka Vabariik taotleb oma hagiga komisjoni 11. juuli 2001. aasta otsuse 2001/557/ EÜ, millega jäetakse Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (edaspidi „EPATF”) tagatisrahastu raames liikmesriikide poolt tehtud teatud kulutused ühenduse rahastamisest välja (EÜT L 200, lk 28, edaspidi „vaidlustatud otsus”), tühistamist teda puudutavas osas.

Õiguslik raamistik

Kulude rahastamine EPATF-ist

- 2 Nõukogu 21. aprilli 1970. aasta määruse (EMÜ) nr 729/70 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta (EÜT L 94, lk 13) 22. mai 1995. aasta määrusega (EÜ) nr 1287/95 muudetud redaktsioonis (EÜT L 125, lk 1, edaspidi „määrus nr 729/70“) artikli 1 lõike 2 punkt b) ja artikli 3 lõige 1 sätestavad, et EPATF-i tagatisrahastu rahastab ühise põllumajandusturgude korraldamise raames ühenduse õigusnormide alusel teostatud sekkumisi põllumajandusturgude stabiliseerimiseks.

- 3 Määruse nr 729/70 artikli 5 lõike 2 punkti c kohaselt:

„Komisjon [...]

[...]

- c) otsustab kulutuste väljajätmise artiklites 2 ja 3 viidatud ühenduse rahastamisest, kui on tuvastatud, et kulutusi ei tehtud kooskõlas ühenduse õigusnormidega.

Enne rahastamisest keeldumise otsuse tegemist teavitatakse komisjoni kirjalikult kontrollimiste tulemustest ning asjaomaste liikmesriikide vastustest, misjärel püüavad kaks osapoolt jõuda kokkuleppele edaspidise tegutsemise suhtes.

Juhul kui kokkulepet ei saavutata, võib liikmesriik taotlema menetluse alustamist, millega ühitatakse nelja kuu jooksul vastavaid seisukohti ja mille tulemuste põhjal koostatakse rahastamisest keeldumise otsusele eelnevalt komisjonile teadmiseks ja kontrollimiseks saadetav aruanne.

Komisjon hindab väljajätavaid summasid, arvestades eriti tuvastatud mittevastavuse olulisust. Komisjon võtab arvesse õigusrikkumise iseloomu ja tõsidust, samuti aga ka ühendusele tekitatud rahalist kahju.

Rahastamisest keeldumise otsus ei tohi puudutada kulutusi, mis on tehtud kakskümmend neli kuud enne komisjoni poolt liikmesriigile saadetud kirjalikku teatist kontrollide tulemuste kohta. [...]"

[mitteametlik tõlge]

4 Määruse nr 729/70 artikli 9 lõike 1 kohaselt:

„Liikmesriigid teevad komisjonile kättesaadavaks kogu EPATF-i nõuetekohaseks tööks vajaliku teabe ja võtavad kõik sobivad meetmed, et hõlbustada järelevalvet, mille teostamist võib komisjon ühenduse rahastamise korraldamise raames vajalikuks pidada, kaasa arvatud kohapealne kontrollimine.

Liikmesriigid edastavad komisjonile õigusnormid, mis nad on vastu võtnud ühise põllumajanduspoliitikaga seotud ühenduse õigusaktide kohaldamiseks, kui neil aktidel on EPATF-i jaoks rahalised tagajärjed.”

- 5 Vastavalt määruse nr 729/70 artikli 9 lõikele 2 on ametnikel, kelle komisjon on määranud teostama kohapealset kontrolli, juurdepääs arveraamatutele ja kõikidele muudele dokumentidele, mis on seotud EPATF-ist rahastatavate kulutustega.
- 6 Komisjoni 7. juuli 1995. aasta määrus (EÜ) nr 1663/95, millega nähakse ette nõukogu määruse (EMÜ) nr 729/70 kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad seoses EPATF-i tagatisrahastu aruannete kontrollimise ja heakskiitmisega (EÜT L 158, lk 6), määrab kindlaks kohustused koordineerivatele organitele, kes on asjaomase liikmesriigi esindajad suhtluses komisjoniga. Need organid peavad viimasele kättesaadavaks tegema raamatupidamisarvestuse vajalike andmete kogumi sellises vormis, mis võimaldab komisjoni teenistustel vajalikku kontrollimist läbi viia.
- 7 Määruse nr 1663/95 lisa näeb ette haldus- ja raamatupidamiseeskirjad, mida liikmesriikide makseagentuurid peavad järgima selleks, et tagada abitaotluste sobivuse ja vastavate maksete ühenduse õigusnormidele vastavuse tõhus kontroll.
- 8 Komisjoni 23. detsembri 1997. aasta dokument nr VI/5330/97 sisaldab juhiseid, mida komisjon kavatses järgida EPATF-i raamatupidamise kontrollimise ja heakskiitmise menetluse raames finantskorrektsioonide tegemisel. Juhul kui eeskirju eiravate maksete tegelikku taset ei ole võimalik kindlaks teha ja selle tulemusena ei saa määratleda ühenduse poolt kantud finantskahju summat, kohaldab komisjon nende juhiste alusel kogusumma suhtes fikseeritud finantskorrektsioone, mis ulatuvad üldiselt kuni 2%, 5%, 10% või 25%-ni deklareeritud kulutustest, katmaks kahjumiohu ulatust.

9 Nagu tuleneb mainitud dokumendist, eristavad need juhised kahte liiki kontrolle järgnevalt:

- „Võtmekontrollid on füüsilised ja halduskontrollid, mis on vajalikud erinevate osade põhjalikuks kontrollimiseks, eriti taotluseseme tegelikkusele vastavuse, koguse ja kvalitatiivsete omaduste, sealhulgas tähtaegadest kinnipidamise, saagikoristusnõuete, ooteaegade jms osas. Kontrolle viiakse läbi kohapeal ja andmeid võrreldakse teiste sõltumatute andmeallikatega nagu kataster.”

- „Teisesed kontrollid on sellised taotluste korrektseks menetlemiseks vajalikud haldustoimingud nagu taotluste esitamise tähtaegadest kinnipidamise kontrollimine, sama eseme suhtes esitatud topelittaotluste tuvastamine, riskianalüüs, sanktsioonide kohaldamine ja menetluse üle järelevalve teostamine.”

10 Dokument nr VI/5330/97 sätestab:

„Juhul kui üks või mitu võtmekontrolli on jäänud teostamata või on nii halvasti või harva läbi viidud, et need ei ole tõhusad tuvastamiseks taotluse kõlblikkust või ennetamiseks eeskirjade eiramisi, kohaldatakse korrigeerimise ulatusega kuni 10%, sest on mõistlikult võimalik arvestada, et EPATF-i jaoks on suur oht saada olulist kahju.

Juhul kui kõik võtmekontrollid on läbi viidud, aga ei ole järgitud õigusnormidega soovitatud kontrollide arvu, sagedust või täpsust, kohaldatakse korrektsiooni 5%, sest on mõistlik järeldada, et sellised kontrollid ei taga oodatud tasemel taotluste vastavust nõuetele ja et EPATF-i jaoks on kahju risk märkimisväärne.

Juhul kui liikmesriik viib korrektselt läbi võtmekontrollid, kuid jätab täielikult teostamata ühe või mitu teisest kontrolli, kohaldatakse korrektsiooni 2%, võttes arvesse EPATF-i jaoks väiksemat kahju riski ja õigusrikkumise kergemat raskusastet.

[...]

Vaatamata sellele kohaldatakse juhul, kui kontrollisüsteem on täielikult rakendamata või see on oluliste puudustega ja on tõendeid sagedaste eeskirjade eiramiste ja hooletuse kohta võitluses eeskirjade eiramise ja pettuse vastu, korrektsiooni 25% niivõrd, kui võrd on mõistlik hinnata, et vabadus karistamatult vastuvõetamatuid taotlusi esitada tekitab EPATF-ile äärmiselt suuri kahjusid."

Puu villasektor

11 Komisjoni 3. mai 1989. aasta määruse (EMÜ) nr 1201/89, millega sätestatakse puuvilla toetuste süsteemi rakenduseeskirjad (EÜT L 123, lk 23), komisjoni 23. juuli

1996. aasta määrusega (EÜ) nr 1437/96 muudetud redaktsioonis (EÜT L 184, lk 29, edaspidi „määrus nr 1201/89“), artikli 8 lõige 1 sätestab:

„Välja arvatud vääramatu jõu korral esitavad kõik puuvillatootjad enne asjaomase liikmesriigi poolt määratud kuupäeva ja hiljemalt 1. juuliks iga-aastase külvipinna-deklaratsiooni.

1996. aasta osas asendatakse Kreeka puhul kuupäev 1. juuli 1. augustiga.”

12 Määruse nr 1201/89 artikli 12 lõike 1 punkt a sätestab:

„Liikmesriigi määratud asutus kontrollib [...] külvipinnadeklaratsioonis sisalduvate andmete täpsust pisteliste kontrollidega, mis hõlmavad vähemalt 5% deklaratsioonidest”.

Oliiviõlisektor

13 Nõukogu 21. jaanuari 1975. aasta määruse (EMÜ) nr 154/75, mis käsitleb oliiviregistri sisseseadmist oliiviõli tootvates liikmesriikides (EÜT L 19, lk 1), nõukogu 22. detsembri 1980. aasta määrusega (EMÜ) nr 3453/80 muudetud redaktsioonis (EÜT L 360, lk 15, edaspidi „määrus nr 154/75“), artikli 1 lõige 1 kohustab vastavaid liikmesriike sisse seadma oliiviregistri, mis hõlmab kõiki nende territooriumidel asuvaid oliivikasvatustajandeid.

14 Määruse nr 154/75 artikli 1 lõige 2 sätestab, et oliiviregister peab iga majandi kohta sisaldama järgmist teavet:

- oliivikasvatuseala kogusuurus koos seda moodustavate maaüksuste katastritunnustega;
- oliivipuude koguarv;
- iga maatüki omaniku nimi;
- üht oliivisorti kasvatavate alade ja segasorte kasvatavate alade suurus;
- oliivipuude jaotus sortide järgi;
- kasutatav viljelussüsteem;
- puude vanus ning viljelus- ja tootmisstaadium, ja
- niisutatavate puude arv.

- 15 Sama sättega kehtestati oliiviregistri sisseeadmise tähtpäevaks Kreekas 31. oktoober 1988.
- 16 Nõukogu 17. juuli 1984. aasta määruse (EMÜ) nr 2261/84, millega sätestatakse oliiviõli tootmistoetuse ja oliiviõli tootjate organisatsioonidele makstava toetuse andmise üldeeskirjad (EÜT L 208, lk 3), artikli 16 lõige 1 kohustab iga tootjaliikmesriiki koostama ja uuendama elektroonilisi püsifaile, mis sisaldavad andmeid oliivide ja oliiviõli tootmise kohta.
- 17 Komisjoni 31. oktoobri 1984. aasta määruse (EMÜ) nr 3061/84, millega sätestatakse oliiviõli tootmistoetuse rakenduseeskirjad (EÜT L 288, lk 52), komisjoni 17. jaanuari 1989. aasta määrusega (EMÜ) nr 98/89 muudetud redaktsioonis (EÜT L 14, lk 14, edaspidi „määrus nr 3061/84“), artikli 11 lõike 1 kohaselt lisavad tootjaliikmesriigid elektroonilisse püsifaili oliiviregistris asuvad baasandmed niipea, kui need on kättesaadavad.
- 18 Määruse nr 3061/84 artikli 11 lõige 2 sätestab, et püsifail tuleb luua ja tööle rakendada enne 31. oktoobrit 1990.

Kuivatatud viinamarjade sektor

- 19 Komisjoni 9. oktoobri 1990. aasta määruse (EMÜ) nr 2911/90, millega sätestatakse kuivatamiseks ettenähtud teatud viinamarjasortide kasvatamiseks antava abi üksikasjalikud rakenduseeskirjad (EÜT L 278, lk 35), komisjoni 13. oktoobri 1994. aasta määrusega (EÜ) nr 2475/94 (EÜT L 264, lk 6) ja komisjoni 9. novembri 1995. aasta määrusega (EÜ) nr 2614/95 (EÜT L 268, lk 7) muudetud redaktsioonis (edaspidi „määrus nr 2911/90“), artikkel 3 kehtestab andmed, mis peavad kajastuma põllukultuurideklaratsioonis.

20 Määruse nr 2911/90 artikli 3 lõike 1 kohaselt:

„Põllukultuurideklaratsioon esitatakse [...] hiljemalt iga aasta 30. aprillil järgmiseks turustusaastaks.

[...]”.

[mitteametlik tõlge]

21 Sama määruse artikli 3 lõige 2 täpsustab:

„Põllukultuurideklaratsioon sisaldab vähemalt järgmisi andmeid:

- a) taotleja perekonnanimi, eesnimi ja aadress;
- b) viinamarjaistanduste all oleva ja vastavate toodete jaoks haritud maa pindala (hektarites ja aarides) ning nende maade katastritunnus või haritava maa kontrollimise eest vastutava asutuse poolt samaväärseks tunnistatud andmed;
- c) kasutatud viinamarjasort ja sultana sordi puhul märge, kas viinamarjaistanduses on viinapuutäi või kas seal on vähem kui viie kuu eest taasistutamine läbi viidud;

- d) tootja kinnitus selle kohta, et kõnealused maad ega neil kasvatatud tooted ei ole teiste määruste, eriti määruse (EMÜ) nr 797/85 alusel esitatud toetustaotluste esemeks;

- e) eeldatav saak;

- f) põllumajandusettevõtte põhikiri ja liik.”

[Mitteametlik tõlge]

- 22 Määruse nr 2911/90 artikkel 6 määratleb kontrollid, mille peavad läbi viima liikmesriigid. Selle artikli lõike 2 esimene lõik sätestab:

„Liikmesriik korraldab vastavalt lõikele 3 kohapealseid kontrolle, mis hõlmavad iga kompetentse haldusüksuse pädevuse piires esindavat protsentuaalset hulka põllukultuurideklaratsioone. Nimetatud protsendimäär ei tohi olla madalam kui 10%, kuid seda tõstetakse vähemalt 15%-le juhul, kui avastatakse märkimisväärne arv vigaseid taotlusi.”

- 23 Komisjoni 25. juuli 1997. aasta määrus (EÜ) nr 1456/97, millega kehtestatakse 1997/1998. turustusaasta toetussumma teatud kuivatatud viinamarjade tootmiseks ettenähtud viinamarjade kasvatamiseks (EÜT L 199, lk 4), kehtestab minimaalse tootlikkuse, millest madalama puhul ei tohi ühtegi toetust maksta. Artikli 1 lõige 3 sätestab, et liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed, et kontrollida nimetatud minimaalset tootlikkust.

24 Nõukogu 17. mai 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1493/1999 veinituru ühise korralduse kohta (EÜT L 179, lk 1) artikkel 16 loetleb andmed, mis peavad sisalduma tootmisvõimsuse ülevaates. Selle artikli lõige 2 ütleb, et liikmesriik võib sätestada, et ülevaate võib koostada piirkondade kaupa. Sel juhul peavad kõik piirkondlikud ülevaated olema koostatud 31. detsembriks 2001.

25 Komisjoni 22. juuli 1999. aasta määrus (EÜ) nr 1621/1999, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 2201/96 üksikasjalikud rakenduseeskirjad teatavate kuivatatud viinamarjade tootmiseks ettenähtud viinamarjasortide kasvatamiseks antava viljelusabi kohta (EÜT L 192, lk 21), mis asendas alates turustusaastast 1999/2000 määruse nr 2911/90, sätestab artikli 2 lõikes 3:

„Abikava haldamiseks seatakse sisse elektrooniline tähtnumbriline andmebaas, edaspidi „andmebaas”, mis sisaldab artiklis 4 ja artikli 8 lõikes 4 nimetatud teavet. Maatükkide tähtnumbriliseks eristamiseks kasutatakse nõukogu määruse (EMÜ) nr 3508/92 artiklis 4 nimetatud integreeritud süsteemi, mida selle abikavaga hõlmatud viinamarjakasvatuspriirkondade osas vajaduse korral täiendatakse.”

26 Määruse nr 1621/1999 artikli 13 lõige 1 sätestab:

„Liikmesriigid peavad artikli 2 lõikes 4 nimetatud andmebaasi rajama enne 2002/2003. turustusaasta algust. Turustusaastatel 1999/2000, 2000/2001 ja 2001/2002 asendab andmebaasis registreerimise kohustuse kohustus esitada artikli 4 lõikele 2 vastav taotlus andmebaasis registreerimiseks enne 1. septembrit 1999;

viited alale ja maatükkide eristamisele on kinnistusraamatu numbrid või muud viited, mida alade kontrollimise eest vastutav organ loeb samaväärseks.”

Lamba- ja kitselihasektor

- 27 Komisjoni 23. detsembri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 3887/92, milles sätestatakse üksikasjalikud eeskirjad ühenduse teatavate toetuskavade ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi kohaldamiseks (EÜT L 391, lk 36), artikli 5 lõige 1 sätestab:

„Ilma et see piiraks üksikute toetuskavade raames esitatavate abitaotluste suhtes kehtivate nõuete kohaldamist, peavad loomapidamistoetuse taotlused sisaldama kogu vajaliku informatsiooni ning eelkõige järgmisi andmeid:

— talupidaja isikuandmed,

[...]

— nende loomade arv liikide kaupa, kelle kohta toetust taotletakse,

- vajaduse korral taotleja kinnitus selle kohta, et ta kohustub pidama neid loomi ooteajal oma talumajapidamises, ning informatsioon loomade asukoha või asukohtade kohta, sealhulgas vajaduse korral vastava ajavahemiku või ajavahemike kohta ning kariloomade puhul ka nende identifitseerimisnumber; kui asukoht selle aja jooksul muutub, peab talupidaja sellest pädevale asutusele kirjalikult ette teatama,

- vajaduse korral asjaomaste loomade suhtes kehtestatud individuaalpiirangud või individuaalülemmäärad,

[...]

- talupidaja kinnitus selle kohta, et ta on teadlik kõnealuste toetustega seotud nõuetest.

[...]”.

28 Sama määruse artikkel 6 sätestab:

„1. Haldus- ja kohapealset kontrolli tuleb teha nii, et oleks tagatud toetuste ja lisatasude määramise tingimuste täitmine.

[...]

3. Kohapealne kontroll peab hõlmama märkimisväärse osa abitaotlustest. See osa on vähemalt:

— 10% loomapidamistoetuse taotlustest või osalusteatistest,

[...]

4. Kohapeal kontrollitavad abitaotlused valib pädev asutus riskianalüüsi ning esitatud abitaotluste esindavuse alusel. Riskianalüüsis võetakse arvesse:

— toetuse summat,

— maatükkide arvu ning piirkonda või loomade arvu, kelle kohta abi taotletakse,

— eelneva aastaga võrreldes toimunud arengut,

— möödunud aastatel tehtud kontrollide tulemusi,

— muid liikmesriigi poolt määratletavaid tegureid.

[...]"

29 Määruse nr 3887/92 artikli 10 lõige 5 sätestab:

„Kui talupidaja ei saa kariloomadega seotud temast sõltumatute loomulike asjaolude tõttu täita oma kohustust pidada lisatasu saamiseks deklareeritud loomi kogu kohustusliku ooteaja jooksul, on tal õigus saada lisatasu kogu ooteaja jooksul tegelikult peetavate abikõlblike loomade arvu eest, tingimusel et ta on kümne tööpäeva jooksul loomade arvu vähenemisest pädevale asutusele kirjalikult teatanud.”

30 Nimetatud määruse artikkel 12 ütleb järgmist:

„Iga kontrollkäigu järel tuleb koostada aruanne, milles esitatakse eelkõige kontrolli põhjused, kohalviibinud isikud, kontrollitud maatükkide arv ja mõõdetud maatükkide arv, kasutatud mõõtmismeetodid, loomade arv liikide kaupa ning vajaduse korral ka nende identifitseerimisnumbrid.

Talupidajal või tema esindajal peab olema võimalus aruandele alla kirjutada. Ta võib lihtsalt tõendada oma kohalolu kontrollimisel või lisada oma tähelepanekuid.”

- 31 Komisjoni 30. septembri 1993. aasta määruse (EMÜ) nr 2700/93, milles sätestatakse lamba- ja kitselihatootjatele lisatasu maksmise üksikasjalikud eeskirjad (EÜT L 245, lk 99), komisjoni 8. veebruari 1994. aasta määrusega (EÜ) nr 279/94 muudetud redaktsioonis (EÜT L 37, lk 1, edaspidi „määrus nr 2700/93“), artikli 1 lõike 3 esimene ja teine lõik sätestavad:

„Ooteaeg, mille jooksul tootja kohustub oma talumajapidamises pidama uttede ja/või kitsede arvu, mille suhtes on taotletud lisatasu, on 100 päeva alates lõikes 2 osutatud taotluste esitamise ajavahemiku viimasest päevast.

Enne, kui uttede ja/või kitsede arv, mille suhtes on taotletud lisatasu, antakse ooteajal tervenisti või osaliselt hoiule, tuleb need loomad identifitseerida. [...]”

[mitteametlik tõlge]

- 32 Määruse nr 2700/93 artikkel 4 sätestab:

„1. Kohapealne kontroll toimub vastavalt määruse (EMÜ) nr 3887/92 artiklile 6 ja karja arengu pideva registreerimise süsteem peab vastama direktiivi 92/102/EMÜ artiklis 4 sätestatud eeskirjadele (nõukogu 27. veebruari 1992. aasta direktiiv loomade identifitseerimise ja registreerimise kohta (EÜT L 355, lk 32)).

Kui liikmesriik pole veel rakendanud esimeses lõigus nimetatud registreerimissüsteemi, võib ta 1994. majandusaastaks kehtestada registreerimissüsteemi, mis suudab püsivalt ja selgelt kajastada karja tegelikku olukorda. [...]

[...]

2. Igal majandusaastal koostavad liikmesriigid lambapiima ja lambapiimatooteid turustavate lambatootjate nimekirja. [...]"

33 Vastavalt artikli 9 teisele lõigule kohaldatakse määrust nr 2700/93 alates 1994. turustusaastast.

Asjaolud ja menetlus

34 Vaidlustatud otsuses toodud eeskirjarikkumiste põhjused on kokku võetud komisjoni 19. juuni 2001. aasta koondaruandes nr AGRI/17537/01-FR-final (edaspidi „koondaruanne”).

35 Puuvillasektorit puudutavas osas leidis komisjon, et turustusaastal 1995/1996 ei viidud läbi puuvilla külvipinnadeklaratsioonide kohapealset kontrolli Sérresi ja Dráma noomides (haldusüksused), sellal kui määruse nr 1201/89 artikli 12 lõige 1 nõuab, et selline kontroll hõlmaks vähemalt 5% külvipinnadeklaratsioonidest. Samuti leidis komisjon, et detsembrist 1996 kuni märtsini 1997 teostati külvipindade kontrolle hilinemisega. Seega kohaldas komisjon kõikide nende eksimuste eest korrektsioonimäära 10%, mis vastab summale 4 163 259 550 Kreeka drahmi.

36 Oliiviõlisektorit puudutavas osas tuvastati Kreekas läbi viidud audititega kontrollisüsteemis mitu viga, millest olulisim oli oliiviregistri ja elektroonilise püsifaili puudumine. Pärast seda, kui Kreeka võimud olid 1999 esitanud teabe kohaldatud paranduste kohta, teatasid komisjoni teenistused 23. septembril 1999 Brüsselis toimunud kahepoolisel kohtumisel, et nad tunnustavad läbiviidud parandusi, kuid need ei ole tuvastatud vigade heastamiseks piisavad. Selle tulemusena kohaldas komisjon finantskorrektsiooni 5% eelarveaastatel 1997 ja 1998 (vastavalt turustus-aastatel 1995/1996 ja 1996/1997) deklareeritud kuludele, mis ulatusid kogusummani 17 308 535 972 Kreeka drahmi.

37 Kuivatatud viinamarjade sektorit puudutavas osas leidis komisjon 1998. aastal Irákleio maakonnas läbi viidud uurimise tulemusena kolme liiki rikkumisi: esiteks rikkumised, mis puudutavad viljeluspinna kontrolle ja kontrolle selle üle, kas viinamarjad on sobivad ühenduse toetuse saamiseks; seejärel rikkumised, mis puudutavad minimaalse tootlikkuse kontrollimist ning vastuvõetavaid viinamarjasorte, ja lõpuks rikkumised, mis puudutavad kontrollisüsteemi vastuvõtmist ja rakendamist. Esimese kahe rikkumise liigi alusel kohaldas komisjon eelarveaastatel 1997, 1998 ja 1999 Irákleio noomi suhtes deklareeritud kuludele finantskorrektsiooni 5%. Võttes arvesse kolmandat liiki rikkumisi, kohaldati samadel eelarveaastatel kogu Kreekat puudutavate kulude suhtes finantskorrektsiooni 2%. Nimetatud korrektsioonid moodustasid kokku summa 3 144 838 970 Kreeka drahmi.

38 Lamba- ja kitselihasektorit puudutavas osas leidis komisjon 1997. ja 1998. aastal läbiviidud auditite tulemusena, et Kreekas rakendatud lamba- ja kitselihale makstavate toetuste kontrollisüsteem ei ole kooskõlas ühenduse õigusnormidega ja sisaldab erinevaid lünki, näiteks karja arengu registreerimise süsteemi puudumine, teatud maakondades ebapiisava sagedusega kohapealsete kontrollide teostamine, inspekterimisi puudutavate statistiliste andmete vähene usaldusväärsus, kontrolliaruannete madal kvaliteet, hilinemised andmete töötlemisel, riskianalüüsi põhimõtte rakendamata jätmine, ooteaja koha teatise puudumine, kariloomade tähistuse

puudumine ja asjaolu, et kadude kohta on tehtud üksnes lihtne suuline avaldus. Sellel alusel kinnitas komisjon aastateks 1995, 1996 ja 1997 deklareeritud kulusid puudutavas osas Réthymnoni noomi (Kreeta) suhtes kontrollide täielikust puudumisest tulenevalt korrektsiooni 25%, teatud teiste noomide suhtes korrektsiooni 10% ja ülejäänud territooriumi suhtes korrektsiooni 5%, mille kogusumma ulatus 11 863 933 000 Kreeka drahmini.

- 39 Komisjon jättis vaidlustatud otsusega ühenduse rahastamisest välja käesoleva otsuse punktides 35–38 nimetatud summad põhjendusel, et need ei ole kooskõlas ühenduse õigusega.
- 40 Käesoleva hagiga palub Kreeka Vabariik Euroopa Kohtul vaidlustatud otsus tühistada või muuta osas, millega tema suhtes mainitud finantskorrektsioone kohaldatakse.
- 41 Komisjon palub Euroopa Kohtul jätta hagi rahuldamata ja mõista kohtukulud välja Kreeka Vabariigilt.

Puuvilla tootmise toetustele kohaldatud finantskorrektsioon

Poolte argumendid

- 42 Kreeka valitsuse arvates tõlgendas komisjon määruse nr 1201/89 artikli 12 lõike 1 punkti a vääralt, kuna see ei nõua 5% puuvilla külvipinnadeklaratsioonide kontrollimist mitte igas noomis, vaid riiklikul tasandil, nagu seda tehti Kreekas. Kui nimetatud määrus nõuaks, et kontrollid peavad võimaldama kinnitada

külvipinnadeklaratsioonide tõesust ja täpsust esindava valimi teel, ei osutaks miski sellele, et noom on viidatav haldusüksus.

- 43 Komisjoni arvates tuleb kontrolli esindavust uurida iga sellise administratiivüksuse pinnalt, kus tegeletakse puuvilla viljelusega, kuna kontrollimise eesmärk on tagada deklaratsioonide täpsus. Deklaratsioonid muutuksid kahtlustäratavateks, kui teatud suure tootlikkusega piirkondades kontrollid üleüldse puuduksid. Kreeka Vabariigi poolt vaidlustamata kontrollide puudumine kahes kõnealuses noomis kujutaks endast sel juhul kõrgendatud riskifaktorit ühenduse ressursidele.
- 44 Mis puutub Kreeka Vabariigi valitsusele ette heidetud hilinemistesse kontrollide teostamisel, siis leiab valitsus, et määrus nr 1201/89 ei sätesta kohapealsete kontrollide teostamiseks tähtaega, mille ületamine tooks kaasa finantskorrektsioonide kohaldamise. Kontrolli võib teostada mitte üksnes kuni novembrini, vaid samuti kuni saagikoristamisele järgneva aasta märtsi või aprillini niivõrd, kui võrd puuvilla tüved on veel maatükil olemas. Lisaks sellele on käesolevas asjas hilinemised tingitud vääramatust jõust, täpsemalt streikidest.
- 45 Komisjoni arvates oleksid kontrollid pidanud olema läbi viidud enne koristust, see tähendab hiljemalt oktoobris. Komisjon lisab, et streigist etteteatamine välistas vääramatu jõu olemasolu.

Euroopa Kohtu hinnang

- 46 Määruse nr 1201/89 artikli 12 lõike 1 punkt a sätestab, et määratud asutus peab läbi viima „pistelisi kontrole, mis hõlmavad vähemalt 5% deklaratsioonidest”.

- 47 Nõudes, et kontroll hõlmaks vähemalt 5% deklaratsioonidest, soovitakse selle sättega saavutada seda, et kontroll oleks esindav. See säte ei täpsusta, et Kreekas peaksid 5% esindama iga noomi ja mitte suuremaid haldusüksusi. Vastupidi, see säte näeb ette, et nõutavaid kontrolle viidaks läbi „pistelisel”.
- 48 Euroopa Kohtule esitatud toimiku materjalidest nähtub, et turustusaastal 1995/1996 valisid Kreeka ametivõimud pisteliseks kontrolliks Sérresi noomis esitatud 10 874 deklaratsioonist välja 1101 deklaratsiooni ja Dráma noomis esitatud 3222 deklaratsioonist 325. Samas on tuvastatud, et nimetatud turustusaasta jooksul ei teostatud neis noomides ühtegi kohapealset kontrolli.
- 49 Sellest tuleneb, et vastupidiselt määruse nr 1201/89 artikli 12 lõike 1 punktis a nõutule, ei teostatud nimetatud noomides pistelist kontrolli.
- 50 Mis puutub Kreeka Vabariigi valitsuse argumenti selle kohta, et kontrollide teostamata jätmine neis kahes noomis turustusaastal 1995/1996 oli erakordne juhtum, mis oli tingitud ajutisest personali puudusest, siis tuleb meenutada, et liikmesriikidel lasub kohustus sisse seada usaldusväärne ja toimiv kontrollisüsteem, mis välistab selliste lünkade tekkimise (vt 9. jaanuari 2003. aasta otsus kohtuasjas C-157/00: Kreeka v. komisjon, EKL 2003, lk I-153, punkt 18).
- 51 Mis puutub puuvilla külvipindade hilinevad kontrollimisse, mille komisjon tuvastas turustusaastal 1996/1997, tuleb rõhutada, et liikmesriigil lasub kohustus esitada detailne ja terviklik tõendusmaterjal kontrollide tegelikkusele vastavuse ja vajadusel komisjoni kinnituste ebatäpsuse kohta (eelviidatud otsus Kreeka v. komisjon, punkt 17).

- 52 Euroopa Kohtule esitatud andmetest nähtub, et vaatamata komisjoni korduvatele nõudmistele, ei esitanud Kreeka ametivõimud õigeks ajaks mingisugust teavet ega ühtegi dokumenti, mis tõestanuks selliste kontrollide läbiviimist kas enne või pärast vastava turustusaasta saagikoristust.
- 53 Järelikult tuleb Kreeka Vabariigi valitsuse argument külvipindade hilinevad kontrollide osas tagasi lükata ilma, et oleks tarvilik otsustada, kas sellise kontrolli läbiviimine saagikoristusele järgnenud ja mitte eelnenud kuudel oli kooskõlas määruse nr 1201/89 artikli 12 lõike 1 punktiga a, ja uurida, kas streik võib endast kujutada kontrollide hilinevad läbiviimist õigustavat vääramatu jõu juhtumit.
- 54 Eeltoodud silmas pidades tuleb Kreeka Vabariigi valitsuse argumendid, mis puuduvad tema suhtes puuvillatootmise toetustele kohaldatud finantskorrektsiooni, tagasi lükata kui põhjendamatud.

Oliiviõli tootmise toetustele kohaldatud finantskorrektsioon

Esimene väide, mis tugineb määruse nr 729/70 artikli 5 lõike 2 punkti c neljanda lõigu rikkumisele

Poolte argumendid

- 55 Kreeka valitsuse arvates rikub eelarveaastateks 1997 ja 1998 deklareeritud kulutustele finantskorrektsiooni 5% kohaldamine määruse nr 729/70 artikli 5 lõike

2 punkti c neljandat lõiku, kuna komisjon on ekstrapoleerinud neile eelarveaastaile 20.–24. mail 1996 teostatud kontrollide käigus tehtud tähelepanekuid, mis põhinesid üksnes sellel, et ei olnud parandatud juba 1996. aastal ette heidetud puudust, mis seisnes oliiviregistri ja oliivide kohta andmeid sisaldava püsifaili töölerakendamises. Korrektsioon on alusetu eriti seetõttu, et oliiviregistri puudumise võib korvata teise samavõrd usaldusväärse kontrollisüsteemi kasutamisega. Lisaks sellele rikkus komisjon menetlusnorme, arvestades, et liikmesriigi kohustuse rikkumise menetlus oleks olnud sobivam, kuna korrektsiooni tuleks käsitleda pigem sanktsioonina mainitud registri juurutamisega hilinemise eest.

- 56 Komisjon väidab, et oliiviregistri juurutamata jätmine ei pruugi olla liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi aluseks ja et EPATF-i kulutuste raames ei kujuta selline korrektsioon endast sanktsiooni. Korrektsioon ei saanud olla madalam kui 5%, kuna oliiviregister ja püsifail moodustavad ühenduse kontrollisüsteemi ühe alustala.

Euroopa Kohtu hinnang

- 57 Tuleb esile tõsta, et vastavalt määruse nr 154/75 artikli 1 lõikele 2 kohustus Kreeka Vabariik oliiviregistri sisse seadma hiljemalt 31. oktoobriks 1988.

- 58 On selge, et Kreeka Vabariik ei ole sellest tähtpäevast kinni pidanud ja et eelarveaastal 1998 oli oliiviregister endiselt juurutamata.

- 59 Vastavalt määrustele nr 2261/84 ja nr 3061/84 kohustus Kreeka Vabariik enne 31. oktoobrit 1990 looma oliivide ja oliivipuude kohta infot sisaldava elektroonilise püsifaili.
- 60 Kreeka Vabariik ei ole sellest tähtpäevast kinni pidanud ja eelarveaastal 1998 on püsifail endiselt rakendamata.
- 61 Sellistel tingimustel ei lasu komisjonil käesolevas asjas kohustust oliiviregistri ja püsifaili puudumise olemasolu eelarveaastatel 1997 ja 1998 tõendamiseks esitada muid tõendeid kui need, mida ta kogus eelarveaastal 1996, küll aga on kõnealune liikmesriik kohustatud tõendama, et alates eelarveaastast 1996 on ta tõhusalt rakendanud nii oliiviregistri kui ka püsifaili (vt eespool viidatud 9. jaanuari 2003. aasta otsus Kreeka v. komisjon, punkt 18). Kui Kreeka Vabariik selliseid tõendeid esitada ei suuda, on finantskorrektsioon õigustatud.
- 62 Isegi juhul kui eeldada, et teostati alternatiivseid kontrole, tuleb rõhutada, et kui määrus kehtestab spetsiifilised kontrollimeetmed, on liikmesriigid kohustatud neid kohaldama ilma, et oleks vaja hinnata nende väidet, mille kohaselt erinev kontrollisüsteem oleks tõhusam (vt 21. märtsi 2002. aasta otsus kohtuasjas C-130/99: Hispaania v. komisjon, EKL 2002, lk I-3005, punkt 87).
- 63 Mis puutub Kreeka Vabariigi valitsuse argumenti selle kohta, et liikmesriigi kohustuste rikkumise menetlusel oleks olnud sobivam oliiviregistri sisseseadmise hiline eest karistamiseks, tuleb rõhutada, et EÜ artiklis 226 sätestatud liikmesriigi kohustuste rikkumise menetlusel ja EPATF-i aruannete kontrollimise ja heakskiitmise menetlusel on erinevad eesmärgid ja neid reguleerivad erinevad

normid. Viimati mainitud menetluses on komisjonil kohustus kohaldada finantskorrektsiooni, kui kulutused, mille rahastamist taotletakse, ei ole tehtud ühenduse õigusnormide kohaselt. Sellise finantskorrektsiooni eesmärk on välistada olukord, kus EPATF-il tuleks enda kanda võtta summad, mida ei kasutata kõnealuste ühenduse õigusnormidega taotletava finantsilise eesmärgi rahastamiseks, ja seega ei kujuta korrektsioon endast vastupidi Kreeka Vabariigi valitsuse väidetele sanktsiooni (vt 11. jaanuari 2001. aasta otsus kohtuasjas C-247/98: Kreeka v. komisjon, EKL 2001, lk I-1, punktid 13 ja 14).

- 64 Sellest järeldub, et esimene oliiviõli toetusi puudutav väide tuleb tagasi lükata kui põhjendamatu.

Teine väide, mis tugineb vaidlustatud otsuse põhjenduste puudumisel või ebapiisavusel

Poolte argumendid

- 65 Kreeka valitsus osundab põhjenduste puudumisele, mis kujutab endast EÜ artikli 253 rikkumist, ja seda seetõttu, et komisjon ei arvestanud kontrollisüsteemi ja oliiviõli tootmise toetusmaksete süsteemi parandamiseks ette võetud püüdlusi. Teostati erinevaid kontrolle, näiteks oliivikasvatajate kohustus esitada kolm korda kontrollitud ja oliivipuude ning nende asetuse kohta teavet sisaldav põllukultuurideklaratsioon, veskite kohustus edastada „igakuine olukorradeklaratsioon [nende] tegevuse kohta”, ja niinimetatud „sotsiaalne kontroll”, mida teostatakse oliivikasvatajate ja neid iseloomustavate andmete (isikuandmed, täidetud taotlus ja põllukultuurideklaratsioon), mida kontrollivad õlitootjad ise, nimekirja avaldamise teel. Kreeka Vabariik leiab, et ühtegi kõnealust kuluelementi ei tohiks välja jätta; äärmisel

juhul on säilinud ebapiisavused üksnes peensused ja olemuselt halduslikku laadi ning vastavalt proportsionaalsuse põhimõttele ei oleks õigustatud 2% ületav korrektsioon.

- 66 Komisjoni arvates ei õigusta tehtud parandused eelarveaastateks 1997 ja 1998 kohaldatud korrektsiooni summa vähendamist 5%-lt 2%-le. Komisjon rõhutab, et seni, kuni kontrolli kahte peamist osa, see tähendab oliiviregistrit ja elektroonilist püsifaili, ei ole töösse rakendatud, on kaotuste oht komisjoni jaoks suur ja korrektsioonid õigustatud.

Euroopa Kohtu hinnang

- 67 Põhjendamiskohustuse osas tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et aruannete kontrollimist ja heakskiitmist puudutavate otsuste väljatöötamise raames tuleb otsuse põhjendus lugeda piisavaks siis, kui adressaadiks olev riik on selle otsuse väljatöötamise menetlusse olnud tihedalt kaasatud ja ta on teadlik kaalutlustest, mille alusel komisjon pidas vajalikuks vaidlusalust summat EPATF-i kanda mitte jätta (18. mai 2000. aasta otsus kohtuasjas C-242/97: Belgia *v.* komisjon, EKL 2000, lk I-3421, punkt 95, ja 24. jaanuari 2002. aasta otsus kohtuasjas C-118/99 Prantsusmaa *v.* komisjon, EKL 2002, lk I-747, punkt 54).
- 68 Käesoleva asja toimikust nähtub, et Kreeka valitsus oli vaidlustatud otsuse väljatöötamise menetlusse kaasatud. Oliiviregistri ja elektroonilise püsifaili rakendamata jätmine andis alust finantskorrektsioonideks varasematel turustusaastatel ning kõnealuste turustusaastate osas esitati põhjendused, mille pinnalt komisjon otsustas finantskorrektsiooni kohaldada, 23. septembril 1999 lepitusmenetluse raames toimunud kahepoolsel kohtumisel ja koondaruandes.

- 69 Sellistel tingimustel tuleb vaidlustatud otsuse põhjendatus lugeda piisavaks.
- 70 Mis puutub komisjoni kohaldatud oliiviõli tootmise toetuste korrektsiooni 5%, siis tuleb rõhutada, et oliiviregister ja elektrooniline püsifail moodustavad ühenduse toetuste kontrollisüsteemi põhiosa. Kuni neid ei ole rakendatud, on komisjoni juhistes ette nähtud korrektsioonimäär 10% kohaldamine põhimõtteliselt õigustatud, nagu on toodud komisjoni dokumendis nr VI/5330/97.
- 71 Ometi möönis komisjon, et Kreeka ametivõimude poolt alates aastast 1996 vastu võetud meetmed kujutasid endast parandusi, ilma et need oleksid siiski samavõrd tõhusad kui ühenduse õigusnormidega kehtestatud kontrollisüsteem. Sellest tulenevalt leidis komisjon olevat sobiva vähendada korrektsioonimäär 10%-lt 5%-le.
- 72 Vastavalt komisjoni juhistele ei olnud võimalik kohaldada madalamat korrektsioonimäär kui 5% seni, kuni oliiviregistrit ja elektroonilist püsifaili ei olnud rakendatud, arvestades, et need kujutavad endast ühenduse kontrollisüsteemi võtmeosi. Vastupidist seisukohta esindavad Kreeka valitsuse argumendid tuleb seega tagasi lükata.
- 73 Sellest järeldub, et teine oliiviõli tootmise toetusi puudutav väide tuleb tagasi lükata kui põhjendamatu.

Kuivatatud viinamarjade tootmise toetustele kohaldatud finantskorrektsioon

Esimene väide, mis tugineb määruse nr 1493/1999 artikli 16 lõike 2 ja määruse nr 1621/1999 artikli 2 ning artikli 13 lõike 1 väärale tõlgendamisele ja rakendamisele ning samuti faktiliste asjaolude ebaõigest hindamisest tulenevale puudulikule põhjendusele

Poolte argumendid

- 74 Mis puudutab komisjoni tuvastatud rikkumisi külvipindade ja viinamarjade vastuvõetavuse kontrollimist puudutavas osas, siis Kreeka valitsus väidab, et määruse nr 1493/1999 artikli 16 lõige 2 ja määruse nr 1621/1999 artikli 2 ning artikli 13 lõige 1 lubavad selgesõnaliselt liikmesriikidel katastritunnuste asemel kasutada teisi kontrollimise eest vastutava asutuse poolt samaväärseks tunnistatud andmeid, viitamaks nende maatükkide pindalale ja tunnustele, kus kuivatatud viinamarju toodetakse. Igal juhul kompenseerisid teatud katastriandmete puudumise 12 aasta jooksul põllumajanduse arengu direktoraatide kohaselt kogutud andmed.
- 75 Komisjoni arvates ei taga Kreeka valitsuse rakendatud meetmed kulutuste eeskirjadele vastavust samal määral, nagu seda teeb kataster, kuna puuduvad objektiivsed andmed pindala kohta. Komisjon rõhutab muu hulgas, et kehtestatud korrektsioonid ei ole seotud viinamarjaistandusregistri juurutamata jätmisega, vaid külvipinna piiramise ja maatükkide samasuse tuvastamisega, mida kasutati määruse nr 1621/1999 artikli 13 rikkumisel.

- 76 Kreeka valitsuse arvates võimaldasid põllumajandustooteturu haldamise peadirektoraadi kohaldatud täiendavad juhised ja vormide näidised leevendada maatükkide kuju ja mõõte puudutavate saatedokumentide puudumist, mis kujutas endast üksnes lünka halduskorralduses.
- 77 Komisjon leiab, et sellist dokumentide puudumist ei saa käsitleda lihtsa administratiivse puudusena, vaid et tegemist on tõsise puudulikkusega, mis ei võimalda kontrolle konkreetsel alusel teostada.

Euroopa Kohtu hinnang

- 78 Käesoleva väite raames vaadeldav finantskorrektsioon puudutab eelarveaastaid 1997, 1998 ja 1999 ning turustusaastaid 1996/1997, 1997/1998 ja 1998/1999. Vastavalt määruse nr 1493/1999 artikli 82 teisele lõigule on see määrus kehtiv alates 1. augustist 2000. Määruse nr 1621/1999 artikli 16 teise lõigu kohaselt on see määrus kehtiv alates turustusaastast 1999/2000. Sellest jäeldub, et kõnealuse finantskorrektsiooni põhjendatust ei saa hinnata, tuginedes neile kahele määrusele, mis ei kehtinud käesoleva vaidluse faktiliste asjaolude tekkimise ajal.
- 79 Seega tuleb esimene väide tagasi lükata osas, milles see põhineb mainitud määruste sätetel.
- 80 Ülejäänud osas tuleb meenutada, et vastaval ajahetkel kehtinud määruse nr 2911/90 artikli 3 lõige 2 sätestab, et kuivatatud viinamarjade tootmisele toetuse saamise eesmärgil esitatud põllukultuurideklaratsioon peab sisaldama „viinamarjaistanduste all oleva ja vastavate toodete jaoks haritud maa pindala [...] ning nende maade

katastritunnust või haritava maa kontrollimise eest vastutava asutuse poolt samaväärseks tunnistatud andmeid”.

- 81 Kreeka valitsus peab oluliseks asjaolu, et Kreeka ametivõimude poolt katastri puudumisel rakendatud meetmed tagasid samaväärse kontrollimise kui see, mida võimaldab kataster.
- 82 Ometi leidis komisjon kohapeal teostatud kontrollide käigus mitmeid rikkumisi pindalade ja viinamarjade vastuvõetavuse kontrollimise osas. Koondaruanne tõstis eriti esile järgmised rikkumised: kontrolliaruannetes ja põllukultuurideklaratsioonides esitatud teave pindalade kohta ei vastanud kohapealsele tegelikkusele. Mainitud pindalade tuvastamise hõlbustamiseks ei olnud kasutatud ühtegi tähist, samuti oli ilma toetusesaaja juuresolekuta võimatu tuvastada maatükke. Lisaks sellele ei olnud ühtegi dokumenti, mis täpsustanuks väidetavalt mõõdetud maatükkide kuju või mõõtmistulemusi. Mõned inspektorid ei tundnud nende ülesannete teostamise juhiseid. Kontrolliaruannetele oli kantud viinamarjade kättetoimetamise kuupäevast hilisem kuupäev. Siseriiklike inspektorite kontrolliaruanded kattusid täielikult toetusesaajate deklaratsioonidega, sellal kui komisjoni teostatud kohapealsed kontrollid tuvastasid ebakõla peaaegu kõikidel juhtudel.
- 83 Nii tõsiste komisjoni tuvastatud rea raskete rikkumiste olemasolul lasub asjaomasel liikmesriigil kohustus esitada võimalikult detailsed ja täielikud tõendid, kinnitamaks komisjoni väidete ebatäpsust. Liikmesriik ei saa komisjoni sedastatut ümber lükata, toetamata oma väiteid usaldusväärse ja toimiva kontrollisüsteemi olemasolu kinnitavate tõenditega (vt eelviidatud 9. jaanuari 2003. aasta otsus Kreeka v. komisjon, punktid 17 ja 18).

- 84 Käesolevas asjas tuleb tõdeda, et Kreeka valitsus ei ole tõendanud, et ta on rakendanud usaldusväärset ja toimivat kontrollisüsteemi, ega ole suutnud näidata, et komisjoni poolt tuvastatu on ebatäpne.
- 85 Sellest järeldub, et esimene kuivatatud viinamarjade tootmise toetusi puudutav väide tuleb tagasi lükata kui põhjendamatu.

Teine väide, mis tugineb faktiliste asjaolude ebaõigele hindamisele ja põhjenduste puudumisele

Poolte argumendid

- 86 Mis puutub komisjoni tõstatatud rikkumistesse minimaalse tootlikkuse ja viinamarjasortide vastuvõetavuse kontrollimise osas, leiab Kreeka valitsus, et tootjad ei saanud määruse nr 2911/90 artikli 3 lõike 2 punktiga e nõutud hinnanguid võimalike saaduste kohta sama artikli lõikes 1 sätestatud kuupäevaks, see tähendab 30. aprilliks edastada, kuna sellised hinnangud oleksid sel kuupäeval olnud liiga varajased. Selle tulemusena teostati ristkontrolle vastava perioodi jooksul selleks, et kontrollida minimaalse tootlikkuse tagamist. Neid kontrolle teostati kolmes osas: esiteks kohapealne kontroll, seejärel müügiandmete ristkontrollid ja lõpuks pistelised kontrollid pakendamise või veinitootmise asukohtades. Seega on komisjon asjaolusid vääralt hinnanud ja sellest tulenevalt EÜ artiklit 253 rikkudes vaidlustatud otsust ebapiisavalt põhjendanud.

87 Komisjoni arvates ei esitatud ainsatki tõendit nende tõhusalt teostatud kolmekordsete kontrollide kohta. Vastupidi, läbiviidud inspekteerimiste tulemusena selgus, et tõhusaid kohapealseid kontrole, mis oleksid taganud, et makstavad toetused puudutaks üksnes vastuvõetavaid ja ettenähtud minimaalset tootlikkust tagavaid viinamarjasorte, ei olnud tehtud, ja et minimaalse tootlikkuse vähenemise tingisid halvad ilmastikutingimused. Lisaks sellele ei esitanud Kreeka ametivõimud tõendeid selle kohta, et viinamarjad kuivatati ja et neid ei kasutatud muudel eesmärkidel kui kuivatatud viinamarjade tootmiseks.

Euroopa Kohtu hinnang

88 Ühelt poolt ei vaidlusta Kreeka valitsus, et kõnealused toetusesaajad ei esitanud määruse nr 2911/90 artikli 3 lõike 2 punktis e nõutud andmeid hinnangulise koristatava toodangu kohta.

89 Teiselt poolt ei ole valitsus tõendanud igale kuivatatud viinamarjade tootmise toetuse suhtes vastuvõetavale viinamarjasordile ettenähtud minimaalset tootlikkust tagavate kontrollide tõhusat teostamist.

90 Sellest järeldub, et Kreeka valitsus ei ole esile toonud komisjoni hinnangut ümber lükkavaid asjaolusid ja seetõttu tuleb teine kuivatatud viinamarjade tootmise toetusi puudutav väide tagasi lükata kui põhjendamatu.

Kolmas väide, mis tugineb fiktiveal komisjoni hinnangus

Poolte argumendid

- 91 Kreeka valitsus vaidlustab komisjoni kontrollisüsteemi vastuvõtmise ja kohaldamisega seotud korrektsiooni, kuna sedastatud puudujäägid ja nende tagajärjel tehtud korrektsioon puudutavad kogu makseasutusesisest kontrollisüsteemi üldiselt, mitte ainult kuivatatud viinamarjade tootmise toetussüsteemi. Valitsuse arvates pidanuks komisjoni teenistused teostama makseasutuse kontrolli, mitte mainitud toetussüsteemi kontrollist tuletama, et määruse nr 1663/95 lisa ei ole terviklikult kohaldatud.
- 92 Lisaks sellele oli kontrollisüsteemi tugevdatud ja viinamarjaistandusregistri juurutamine toimus kaheetapilises ajagraafikus, kusjuures teine etapp oli juba kaugele edenenud.
- 93 Sellest järeldub, et komisjon hindas korrektsiooni aluseks olevaid andmeid vääralt, mistõttu see korrektsioon tuleb tühistada.
- 94 Komisjoni leiab, et Kreeka valitsuse väidetud parandused viidi sisse alles pärast 23. veebruaril 1999 vastu võetud ministeeriumi ringkirja ning need tõendavad, et varasem süsteem kujutas endast tõsist ohtu ühenduse eelarvele. Komisjon lisab, et Euroopa Ühenduste Kontrollikoja poolt tuvastatud kitsaskohad kontrollisüsteemis puudutasid kõiki noome, mistõttu on õigustatud korrektsioon 2%. Asjaolu, et need kitsaskohad puudutasid ka teisi põllumajandusvaldkondi, ei õigusta korrektsiooni kohaldamata jätmist kuivatatud viinamarjade sektoris.

Euroopa Kohtu hinnang

- 95 Koondaruandest nähtub, et komisjon tuvastas kitsaskohad kuivatatud viinamarjade tootmise toetuste kontrollisüsteemis Irákleio noomis läbi viidud kontrollimise käigus. Komisjon leidis, et need kitsaskohad on ülekantavad kõikidele Kreeka noomidele, kuna kogu riigis kasutati sama süsteemi.
- 96 Selle aruande kohaselt kanti komisjoni poolt Irákleio noomis tehtud järeldused üle teistesse Kreeka noomidesse, kuid neid ei laiendatud muudele kuluvaldkondadele kui kuivatatud viinamarjade tootmise toetustele. Kuna käesoleva väitega väljendab Kreeka valitsus, et tuvastatud kohaldati ka teistele sektoritele peale kuivatatud viinamarjade oma, järeldub sellest, et see väide ei ole põhjendatud.
- 97 Mis puutub komisjoni kinnitusse, mille kohaselt esinevad Irákleios tuvastatud rikkumised kogu riigis, siis Kreeka valitsus ei ole osundanud ühelegi seda kinnitust ümber lükkavale tõendile. Esiteks ei vaidlusta Kreeka valitsus Irákleios komisjoni tuvastatu tegelikkusele vastavust. Järgmiseks, rajades oma argumentatsiooni parandustele, mis siseriiklikusse süsteemi sisse viidi, tunnistab nimetatud valitsus vaikimisi, et eelmine süsteem oli vigane. Lõpuks ei suuda kõnealuste turustusaastate järel sisse viidud parandused korvata turustusaastate vältel sedastatud puudusi.
- 98 Sellest järeldub, et kolmas kuivatatud viinamarjade tootmise toetusi puudutav väide tuleb tagasi lükata kui põhjendamatu.

Lamba- ja kitselihasektorile kohaldatud finantskorrektsioonid

- 99 Kreeka valitsus esitab seitse väidet, vaidlustamaks lamba- ja kitselihatootjatele makstavate lisatasude suhtes tehtud korrektioone. Esimene väide käsitleb Réthymnioni noomi deklareeritud kulutustele kohaldatud korrektiooni 25%. Väited teisest kuni seitsmendani puudutavad teatud teiste noomide deklareeritud kulutustele kohaldatud korrektiooni 10%.

Esimene väide, mis tugineb proportsionaalsuse põhimõtte rikkumisele, komisjoni hindamispädevuse piiride ületamisele ja põhjendatuse puudumisele

Poolte argumendid

- 100 Mis puutub Réthymnioni noomile deklareeritud kulude suhtes korrektiooni 25% kohaldamisele, siis Kreeka valitsus viitab proportsionaalsuse põhimõtte rikkumisele, komisjoni hindamispädevuse piiride ületamisele ja vaidlustatud otsuse ebapiisavale põhjendatusele. Pärast seda, kui 1997. aasta kontrollimissioon tuvastas, et Réthymnioni noomis aastatel 1995–1997 aset leidnud kohapealseid kontrolle oli väga vähe, see tähendab, et neid peaaegu polnudki, peatasid Kreeka ametivõimud viivitamata kõik lisatasude maksmised lamba- ja kitselihatootjatele Réthymnioni noomis selleks, et teostada põhjalikumat kontrolli. Samuti kontrolliti 1998. aastal Réthymnioni tootjatest arvestuslikult 99,6% ja toetustaotluste tagasilükkamise protsent suurenes. Sellel põhjusel ei saa toetada komisjoni järeldust, mille kohaselt kuni aastani 1997 esines lisatasude maksmisel raske hooletus, ega saa see olla aluseks finantskorrektsioonile 25%.

101 Komisjon väidab, et Réthymnioni noomis ei ole kolmel järjestikusel aastal, see tähendab aastatel 1995, 1996 ja 1997, sisuliselt kontrollile läbi viidud. Samuti ei ole korrektsiooni 25% ajendiks ainult 1998. aasta keeldumiste kasv, vaid muu hulgas ka kohapealsete kontrollide käigus tuvastatu. Keeldumiste arvu kasv kinnitas üksnes komisjoni kahtlusi.

Euroopa Kohtu hinnang

102 Komisjoni dokumendis nr VI/5330/97 paika pandud juhised näevad ette korrektsioonimäära 25% kohaldamise juhul, kui kontrollisüsteem on täielikult rakendamata või oluliste puudustega ja on tõendeid sagedaste eeskirjade eiramiste ja hooletuse kohta võitluses eeskirjade eiramise ja pettuse vastu.

103 Toimikust nähtub, et kõnealuse korrektsiooni ajendiks oli asjaolu, et aastatel 1995–1997 oli Réthymnioni noomis kohapealsete kontrollide arv väga väike, peaaegu olematu. See tõsiasi kujutab endast oluliste puudustega kontrollisüsteemi rakendamist ja viitab teatavale hooletusele võitluses eeskirjade eiramise ja pettuse vastu, mis omakorda õigustab komisjoni vastavate juhiste kohase korrektsioonimäära 25% kohaldamist.

104 Kontrollide ja taotlustest keeldumiste arvu kasv 1998. aastal, millele viitab Kreeka valitsus, leidis aset pärast kõnealuse korrektsiooni aluseks olnud perioodi ja seega ei saa see korrektsiooni põhjendamatuks muuta. Vastupidi, 1998. aastal aset leidnud taotluste rahuldamisest keeldumiste arvu järsk tõus pärast seda, kui Kreeka ametivõimud olid kontrollinud peaaegu kõiki Réthymnioni noomi tootjaid, pigem kinnitab, et rakendatud kontrollisüsteemis esinesid eelnenud aastate jooksul olulised puudused.

- 105 Sellest tulenevalt tuleb esimene lamba- ja kitselihatootjatele makstavaid lisatasusid puudutav väide tagasi lükata kui põhjendamatu.

Teine väide, mis tugineb määruse nr 3887/92 artikli 6 lõike 3 väärale tõlgendamisele ja kohaldamisele

Poolte argumendid

- 106 Kreeka valitsus väidab, et komisjon ei võtnud arvesse asjaolu, et teatud noomide osas esitasid Kreeka ametivõimud komisjonile aastate 1995 ja 1996 parandatud statistilised andmed, asendades seeläbi esialgselt esitatud vigased andmed. Seega ei ole nende noomide suhtes kohaldatud finantskorrektsioon 10% õigustatud. Lisaks sellele väidab valitsus, et määruse nr 3887/92 artikli 6 lõige 3 ei nõua 10% kontrolli mitte igas noomis, vaid siseriiklikul tasemel. Asjaolu, et Réthymnoni ja Chaniá noomides ei ulatunud kohapealsed kontrollid minimaalse 10%-ni, ei ole ebaseaduslik, kuna riiklikul tasandil teostatud kontrollid ulatusid selle protsendini.
- 107 Komisjon leiab, et määrus nr 3887/92 nõuab esindava kontrolli teostamist. Selleks, et tagada kontrollide tõhusus, on vajalik, et valim vastaks 10%-le toetustaotlustest igas noomis.

Euroopa Kohtu hinnang

- 108 Mis puutub 1995. ja 1996. aasta statistilistesse andmetesse, siis Euroopa Kohtule esitatud teave ei kinnita, et Kreeka valitsuse poolt mainitud parandatud andmed olid täpsed ja et need olid esitatud kooskõlas ühenduse õigusnormidega. Seega ei ole Kreeka Vabariik kehtestanud usaldusväärset ja toimivat kontrollisüsteemi, milleks ta on kohustatud (vt eelviidatud 9. jaanuari 2003. aasta otsus Kreeka v. komisjon, punkt 18).
- 109 Mis puutub hõlmatavasse geograafilisse valimisse, siis määruse nr 3887/92 artikli 6 lõige 3 sätestab, et „kohapealne kontroll peab hõlmama märkimisväärse osa abitaotlustest. See osa on vähemalt [...] 10% loomapidamistoetuse taotlustest [...]”. Tuleb tõdeda, et see säte ei täpsusta, kas minimaalne protsent arvutatakse iga noomi või kogu riigi pinnalt.
- 110 Vaatamata sellele näeb sama määruse artikli 6 lõige 1 ette, et kontrolle „tuleb teha nii, et oleks tagatud toetuste ja lisatasude määramise tingimuste täitmine”. Samuti näeb mainitud määruse artikli 6 lõige 4 ette, et „kohapeal kontrollitavad abitaotlused valib pädev asutus riskianalüüsi ning esitatud abitaotluste esindavuse alusel”. Sellest tuleneb, et määruse nr 3887/92 artikkel 6 püüab kontrollitavate valimite esindavuse abil saavutada tõhusat toetussüsteemi tingimuste kontrolli.
- 111 On selge, et valimite esindavuse tagab paremini see, kui need on määratletud pigem noomide, mitte kogu riigi tasandil. Tõhusa kontrolli eesmärgiga oleks vastuolus, kui teatud noomid, kus kõnealuseid tooteid toodetakse märkimisväärse koguses,

võiksid kontrollidest kas tervenisti või osaliselt pääseda seetõttu, et riiklik valimite esindavuse keskmine ületab 10%. Määruse nr 3887/92 eesmärgi ja mõtte kohaselt tuleb selle artikli 6 lõike 3 esimest taanet tõlgendada selliselt, et nõutud valim peab olema vähemalt 10% toetustaotlustest igas kõnealuses noomis.

- 112 Lisaks sellele rõhutab komisjon, ilma et sellele oleks vastu vaieldud, et ka Kreeka ametivõimud ise näevad kohapealsete kontrollide jaoks valimi suuruseks ette 10% iga noomi kohta.
- 113 Sellistel tingimustel tuleb teine lamba- ja kitselihatootjatele makstavaid lisatasusid puudutav väide tagasi lükata kui põhjendamatu.

Kolmas väide, mis tugineb määruse nr 3887/92 artikli 12 väärale tõlgendamisele

Poolte argumendid

- 114 Mis puutub aastatel 1995–1997 teostatud inspekteerimiste statistiliste andmete ebausaldusväärsusse, siis Kreeka valitsus rõhutab, et komisjon võttis aluseks üksiku juhtumi, mille puhul kontrolliaruannete kuupäev jättis mulje, nagu oleks ühel päeval teostatud 30 inspekteerimist, ilma et need aruanded oleksid kontrollitava talupidaja poolt allkirjastatud. Ometi oli antud olukord põhjendatav töökoormusega, mis sundis kontrollijate meeskondade juhti kirjutama allkirja ja aruannete kuupäeva mitme kontrollipäeva eest. Mis puutub allkirjadesse, siis määruse nr 3887/92 artikkel 12 nägi talupidajale ette võimaluse ja mitte kohustuse aruanne allkirjastada.

- 115 Komisjoni arvates ei saa rääkida üksikust juhust, kui sarnaseid näiteid tuvastati isegi 1998. aasta jooksul ja muudes valdkondades kui lamba- ja kitseliha valdkond. Lisaks sellele näitas asjaolu, et kõnealused aruanded ei olnud tootjate poolt allkirjastatud, seda, et neid ei koostatud inspekteerimiste ajal, mistõttu on põhjust kahtluste tekkimiseks teostatud kontrollide kvaliteedi suhtes.

Euroopa Kohtu hinnang

- 116 On tõsi, et määruse nr 3887/92 artikkel 12 näeb talupidajale ette õiguse omada võimalust kontrolliaruanne allkirjastada, ilma teda selleks kohustamata. Seega ei tähenda allkirja puudumine isenesest eeskirjade rikkumist.

- 117 Sellest hoolimata on kõnealuste kontrollide käigus sedastatud allkirjade puudumine märk, mis lisandub teistele toodud kõrvalekalletele, õigustamaks komisjoni juhi tõsist ja põhjendatud kahtlust Kreeka ametivõimude poolt läbi viidud kontrollide suhtes.

- 118 Sellistes tingimustes lasub vastavalt Euroopa Kohtu praktikale Kreeka valitsusel kohustus esitada kontrollide tegelikkusele vastavuse kohta võimalikult detailne ja terviklik tõendusmaterjal (vt eespool viidatud 9. jaanuari 2003. aasta otsus Kreeka *v.* komisjon, punktid 16 ja 17).

- 119 Kuna Kreeka valitsus ei ole käesolevas asjas sellist tõendusmaterjali esitanud, tuleb kolmas lamba- ja kitselihatootjatele makstavaid lisatasusid puudutav väide tagasi lükata kui põhjendamatu.

Neljas väide, mis tugineb faktiliste asjaolude väärale hindamisele

Poolte argumendid

- 120 Kreeka valitsus leiab, et karja arengu pideva registreerimise süsteemi sisseseadmine on suuremal või vähemal määral keeruline, sõltuvalt igast liikmesriigist ja selle topograafiast. Kreeka territoorium on selles suhtes eriti halvas olukorras, kuna karjad asetsevad kõrg- või keskmäestike piirkondades või saartel, mis on raskesti ligipääsetavad.
- 121 Komisjon väidab, et kehtivate õigusnormide kohaselt pidi selline registreerimissüsteem eksisteerima alates aastast 1995, samas ei olnud seda süsteemi veel aastaks 2001 rakendatud.
- 122 Kreeka valitsus on seisukohal, et komisjoni hinnang määruse nr 3887/92 artikli 6 lõike 4 kohase riskianalüüsi puudumise osas on väär, kuna olgugi et sellist süsteemi ei eksisteeri infotehnoloogilisel kujul, on see siiski igas noomis käsikirjalisel kujul olemas.
- 123 Komisjon väidab, et mitte üheski kontrollitud noomis ei ole tõendatud, et riskianalüüs oleks läbi viidud, isegi mitte käsikirjalisel kujul.
- 124 Mis puudutab kadudest sellise suulise teavitamise lubatavust, mis ei ole ühenduse õigusnormidega ette nähtud, siis väidab Kreeka valitsus, et tegemist oli erandlike ja juba minevikus aset leidnud juhtumitega.

125 Komisjon väidab vastu, et Kreeka valitsus ei ole esitanud tõendeid, et nõutud teave oleks edastatud.

Euroopa Kohtu hinnang

126 Määruse nr 2700/93 artikli 4 lõige 1 koostoimes direktiivi 92/102 artikliga 4 kohustab liikmesriike alates turustusaastast 1994 rakendama karja arengu pideva registreerimise süsteemi, lubades erandliku üleminekumeetmena kasutada sellel ühel turustusaastal vähemkoormavat süsteemi. Sellest järeldub, et nimetatud registreerimissüsteem pidi olema toimiv hiljemalt turustusaastal 1995.

127 Kreeka valitsus ei vaidlusta asjaolu, et ta ei ole sellist registreerimissüsteemi juurutanud, nagu ka komisjon on sedastanud.

128 Mis puutub määruse nr 3887/92 artikli 6 lõikega 4 ettenähtud riskianalüüsi, tuleb meenutada, et liikmesriik ei saa komisjoni sedastatut ümber lükata, toetamata oma väiteid usaldusväärse ja toimiva kontrollisüsteemi olemasolu kinnitavate tõenditega (vt eelviidatud 9. jaanuari 2003. aasta otsus Kreeka *v.* komisjon, punkt 18).

129 Käesolevas asjas ei ole Kreeka valitsus selliseid tõendeid esitanud, mistõttu ei ole ümber lükatud ka komisjoni sedastused riskianalüüsi puudumise kohta.

- 130 Lisaks sellele sätestab määruse nr 3887/92 artikli 10 lõige 5, et kui talupidaja ei saa täita oma kohustust pidada lisatasu saamiseks deklareeritud loomi kogu kohustusliku ooteaja jooksul, on tal õigus saada lisatasu „tingimusel, et ta on kümne tööpäeva jooksul loomade arvu vähenemisest pädevale asutusele kirjalikult teatanud”.
- 131 Käesolevas asjas ei vaidlusta Kreeka valitsus, et ta võttis selle sätte vastaselt vastu suulisi teateid kadude kohta.
- 132 Sellest järeldeb, et neljas lamba- ja kitselihatootjatele makstavaid lisatasusid puudutav väide tuleb tagasi lükata kui põhjendamatu.

Viies väide, mis tugineb määruse nr 3887/92 artikli 5 lõike 1 väärale tõlgendamisele

Poolte argumendid

- 133 Mis puutub komisjoni sedastatud lisatasude taotlustes esinenud ebatäpsetesse viidetes loomade pidamise asukoha suhtes, siis Kreeka valitsus väidab, et viide seisnes kohanimes, kuna Kreekas puudub kataster. Selline viide on kooskõlas määruse nr 3887/92 artikli 5 lõike 1 neljanda taandega, mis nõuab lihtsalt „informatsiooni loomade asukoha või asukohtade kohta”, mitte aga selle asukoha või nende asukohtade detailset kirjeldust.

- 134 Komisjon leiab, et kontrollijatelt ei ole nõutudki loomade pidamise asukoha detailset kirjeldust, vaid lihtsalt selget viidet sellele. Ometi ei ole sellist viidet esitatud. Selles suhtes ei piisa loomade pidamise asukoha kontrollimiseks üksnes viitest vallale, kus talumajapidamine asub, kuna loomade pidamise asukoht võib erineda talumajapidamise asukohast.

Euroopa Kohtu hinnang

- 135 Määruse nr 3887/92 artikli 5 lõike 1 neljas taane näeb ette, et juhul kui talupidaja peab loomi ooteajal oma talumajapidamises, on ta kohustatud edastama „informatsiooni loomade asukoha või asukohtade kohta”. Võttes arvesse selle sätte mõtet ja eesmärki, tuleb silmas pidada, et nõutud teave peab olema piisavalt selge, et võimaldada kontrolliasutustel kindlaks määrata loomade pidamise täpne asukoht.
- 136 Euroopa Kohtu kasutuses olevate materjalide põhjal tuleb tõdeda, et Kreeka valitsus ei ole taganud, et sellele selgusenõudele vastav informatsioon oleks edastatud kontrolliorganitele.
- 137 Sellest järeldub, et viies lamba- ja kitselihatootjatele makstavaid lisatasusid puudutav väide tuleb tagasi lükata kui põhjendamatu.

Kuues väide, mis tugineb määruse nr 2700/93 artikli 1 lõike 3 väärale tõlgendamisele

Poolte argumendid

- 138 Mis puutub loomade märgistamisse, siis Kreeka valitsus väidab, et see on kohustuslik üksnes siis, kui loomad antakse määruse nr 2700/93 artikli 1 lõike 3 teise lõigu kohaselt hoiule. Kontrolli esemeks olnud juhtudel ei olnud loomi antud hoiule, vaid tegemist oli erinevatele omanikele kuuluvate karjadega ühises talumajapidamises.
- 139 Komisjon väidab, et märgistamine kehtestati selleks, et loomi tõhusalt üles leida siis, kui nad on segunenud teiste karjade loomadega. Erinevatele omanikele kuuluvate karjade pidamine ühises talumajapidamises on Kreekas väga tavapärane praktika ja see toob kaasa samu raskusi loomade identifitseerimisel nagu hoiule andminegi.

Euroopa Kohtu hinnang

- 140 Määruse nr 2700/93 artikli 1 lõike 3 teine lõik sätestab, et „enne kui uttede ja/või kitsede arv, mille suhtes on taotletud lisatasu, antakse ooteajal tervenisti või osaliselt hoiule, tuleb need loomad identifitseerida”.
- 141 Määruse nr 279/94, millega viidi see säte määrusesse nr 2700/93, esimese põhjenduse kohaselt „on hoiule andmisel vajalik tagada ümberpaigutatud loomade identifitseerimine”.

- 142 Sellest tuleneb, et mainitud sätte eesmärk on tagada ümberpaigutatud loomade identifitseerimine enne, kui nad on teiste loomadega segunenud. Hoiuleandmise peamine tunnus on, et erinevat päritolu loomad segunevad ja et nende eristamine muutub praktiliselt võimatuks, kui nad ei ole eelnevalt tähistatud. Sama tunnus on ka erinevatele omanikele kuuluvate karjade pidamisel ühises talumajapidamises. Et tagada määruse nr 2700/93 artikli 1 lõike 3 teise lõigu kasulik mõju, tuleb ühise talumajapidamise suhtes kohaldada samasuguseid nõudeid. Siit järeldub, et mõistet „hoiule andma” tuleb selle sätte raames tõlgendada selliselt, et see kohaldub samuti juhtudel, kus loomad on teiste loomadega segunenud tulenevalt erinevatele omanikele kuuluvate karjade pidamisest ühises talumajapidamises.
- 143 Sellest järeldub, et kuues lamba- ja kitselihatootjatele makstavaid lisatasusid puudutav väide tuleb tagasi lükata kui põhjendamatu.

Seitsmes väide, mis tugineb määruse nr 729/70 artikli 5 lõike 2 punkti c viienda lõigu väärade tõlgendamisele

Poolte argumendid

- 144 Kreeka valitsus leiab, et komisjoni keeldumine rahastada teatavaid kulutusi lamba- ja kitselihasektoris puudutab kulutusi, mis tehti varem kui 24 kuud enne komisjoni poolt liikmesriigile kontrollide tulemuste kohta kirjaliku teatise saatmist, ja on seega vastuolus määruse nr 729/70 artikli 5 lõike 2 punkti c viienda lõiguga. Komisjoni teostatud kontrollid leidsid aset 1997. ja 1998. aastal ning nende kontrollide tulemusi käsitlev kirjalik teatis edastati 1998. aastal, seega lõppes mainitud 24-kuuline periood 1996. aastal. Sellest tulenevalt on 1995. aasta kulutusi puudutav finantskorrektsioon ekslik.

- 145 Komisjon väidab, et määruse nr 729/70 artikli 5 mõttes on kontrollide tulemusi käsitlev teatis 24-kuulise tähtaja lähtepunkt. Kõnealused sedastused puudutasid aastaid 1995, 1996 ja 1997, see tähendab perioodi, mis ei ületa kontrollide tulemusi käsitlevale teatisele eelnevat mainitud 24-kuulist tähtaega. Käesolevas asjas on kirjalik teade saadetud kirjaga 22. juulil 1997, mitte aga aastal 1998.

Euroopa Kohtu hinnang

- 146 Määruse nr 729/70 artikli 5 lõike 2 punkti c viies lõik sätestab, et „rahastamisest keeldumise otsus ei tohi puudutada kulutusi, mis on tehtud 24 kuud enne komisjoni poolt liikmesriigile saadetud kirjalikku teatist kontrollide tulemuste kohta [...]”. [mitteametlik tõlge]
- 147 Komisjon esitas Euroopa Kohtule 22. juuli 1997. aasta kirja kreekakeelse versiooni, millega komisjon teavitas Kreeka ametivõime lamba- ja kitselihasektoris teostatud kohapealsete kontrollidega tuvastatud eeskirjade eiramistest. See kiri viitab eeskirjade rikkumistele mitte ainult aastatel 1996 ja 1997, vaid samuti aastal 1995. Kirjast nähtub üheselt, et komisjon kavatseb selles toodud sedastuste alusel teatud kulutused ühenduse rahastamisest välja jätta. Lisaks märgiti selles selgesõnaliselt, et alates sellest kirjast hakkab kulgema määruse nr 729/70 artikli 5 lõike 2 punkti c viiendas lõigus sätestatud tähtaeg. Kreeka valitsus ei vaidlusta selle kirja kättesaamist.
- 148 Sellest järeldub, et mainitud sätte mõttes saadeti kontrollide tulemuste teade 22. juuli 1997. aasta kirjaga. Seega võivad lamba- ja kitselihatootjatele makstavatele lisatasudele kehtestatud finantskorrektsioonid seaduslikult puudutada ka 1995. aastal tehtud kulutusi.

- 149 Järelikult tuleb seitsmes mainitud lisatasusid puudutav väide tagasi lükata kui põhjendamatu.
- 150 Arvestades kõiki eelnevaid põhjendusi, tuleb Kreeka Vabariigi hagi täies ulatuses rahuldamata jätta.

Kulud

- 151 Kodukorra artikli 69 lõike 2 alusel peab kohtuvaidluse kaotanud pool kandma kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna komisjon esitas nõude mõista kohtukulud välja Kreeka Vabariigilt ning et kohtuotsus on tehtud viimase kahjuks, jäetakse kohtukulud tema kanda.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (teine koda) otsustab:

- 1. Jätta hagi rahuldamata.**
- 2. Mõista kohtukulud välja Kreeka Vabariigilt.**

Allkirjad